

Bediüzzaman'ın Afyon hayatından bir hatıra

Muzaffer Görktan, (1917-1993) kayıtlara göre Seyyid olduğu bilinen bir aileye mensuptur.

Annesinin dayısı Afyon mebuslarından Prof. Dr. Kâmil Miras, ismini Mustafa Muzaffer koymuştur. Lise eğitiminden sonra vekil öğretmenlik ve muhtelif yerlerde memurluk görevleri yaparken araştırma, inceleme ve basın alanlarında çalışmalar yapmıştır. Afyon'da TCDD büro şefi olarak çalışırken 1960 İhtilalinde "Menderes" ismini taşıyan gazetede başyazı yazdığı için Adana'ya sürgün edilse de gitmemiş, Afyon Belediyesinde memuriyete devam etmiştir.

Görktan, yazılarında Behçetoğlu mahlasını kullanarak birçok kültürel araştırmalara imza atmıştır. Türkü, mâni, fıkra, masal, ninni gibi kıymetli eserleri ve milli ve manevi değerleri kayıtlara geçirmiş kültür hayatımıza kazandırmıştır. Muzaffer Görktan'ın Dünkü Afyonkarahisar ve Nesilden Nesile Bir Şair Ailenin Son Ferdi Osman Çizmeciler isimli 560 sayfa çalışmasını Oğlu M. Behiç Görktan düzenleyip yayına hazır hale getirmiştir. B. Başkanı Burhanettin Çoban'ın gayretiyle 2018 Yılında Afyonkarahisar Belediyesi Kültür Yayınları arasında yerini almıştır.

Muzaffer Görktan, Afyon'da ve Türkiye genelinde yayın yapan gazetelerde makaleler yazmış, Anadolu Ajansı, TRT ve birçok gazetenin Afyon Temsilcisi, haber muhabirliği yapmıştır. Bu nedenle Bediüzzaman Said Nursi ile Afyon'da görüşmesi, yazı ve bilgileri vardır. Görktan'ın geniş arşivinden Bediüzzaman'la ilgili bazı notları Oğlu M. Behiç Görktan bizlere ulaştırdı.

Behçetoğlu'nun "Said-i Nursi'nin Kerameti" başlıklı bir yazısı: "Hacı Yunusların oteli (Mahalli bilinen unvanla tanıtıyor. Başka bir yazısında da: Hacı Receplerin "Ankara Oteli" şeklinde bahsetmektedir.) önünde mahşeri bir kalabalık... Afyonlular Said-i Nursi'yi görebilmek için sabahın erken saatlerinde otel civarına dolmuşlardı. Baş komiser önde, ben peşinde otel merdivenlerini tırmanarak dış kapıya kadar varmıştık. Baş komiser: "Sayın Behçetoğlu bizim sözümüz buraya kadar! Hoca Efendi içeride, alır almaz orasını biz bilmeyiz. Dün Şark illerinden özel taksilerle iki millet vekili geldi. Hoca Efendi kabul etmedi..."

Kapı aralanmıştı. Genç bir çocuk kapıya dikildi. Hoca Efendi sofadaki çeşmeden abdestini almış, öğle namazını eda etmek üzere odasına geçiyordu. Hemen içeri daldım! Hoca Efendinin elini tutarak öpmek isterken, Hoca Efendi elini çekerken: "Sen kimsin ne maksatla buraya geldiniz?" dedi. Ben Hocanın elini tekrar alınma götürürken "Hocam bendeniz Seyyid'im. Elini öpmek ve duanızı almak için geldim" dediğim zaman Hoca Efendi elini öpmeme müsaade etti ve elimden tutarak önüne katıp odasına aldı. "Profesör Kâmil Miras Hoca da dayımdır" diyebildim.

(Anladığım kadarıyla komünizm tehlikesine karşı İslam ve Kur'an'ın iman hakikatleri ile ilgili malumatlar anlatılmış.)... "Hoca Efendi komünizmde ne kadar cazip hususlar varsa hepsi de İslamiyet'te vardır" diye tekrar tekrar ispat etmiştir. Kadın inhisarcılığı, sosyal adalet vs. ve Hoca diyordu ki her insan, malının kırkta birini yani %2,5 Her sene muntazaman

fakirlere verse dünya yüzünde fakir veya aşırı zengin denen nesne kalmaz, diyordu. Sonra adamlarından birisini çağırarak yukarı odadan 4 adet Risale istedi. Bunları bana armağan ederken üste “Dinsizliği ve inkârcı fikirleri çürüten” Risaleyi en üste koydu. Bu rejimin ömrünün çok kısa olduğunu anlattıktan sonra Müslümanlara, hatta gayrimüslimlere hiç zarar vermeden kendi içende çöküp gidecektir.” demişti.

Ben, Hocamızın elini tekrar öperek müsaade isterken adamlarına: “Muzaffer Bey ne zaman ve nerede olursa olsun ziyaretime gelirse derhal alınız” emrini vermişti. Dünya nüfusunun 3/4’üne hükmeden bu rejimi güneş altına konan bir buz parçasına benzetişini beni hayrette bırakmıştı. Ekranda Rus İmparatorluğunun çöküşünü seyrederken (25 Aralık 1991 Tarihinde Sovyetler Birliği’nin dağılması) Sayın Nursi’nin son sözleri kulaklarımda çınladı. “Güneş altına konan buz gibi...” Allah, İnşallah mademki tarih tekerrürden ibaret. Bizlere Müslüman Türk birliğini de gösterir. Buna isterseniz, Büyük İslam Türk İmparatorluğu deyiniz...”